

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre XI](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - X \[26\] : De Tartaro](#)

Mythologia, Venise, 1567 - X [26] : De Tartaro

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[26\] : De Tartaro](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 11 : De Tartaro](#)

a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[26\] : Du Tartare](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[26\] : Du Tartare](#)

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia](#) (CRIMEL, URCA ; IUF) ; [projet EMAN](#), Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum](#) (MDZ).

Présentation du document

Publication [Venise, Comin da Trino, 1567](#)

Exemplaire [Munich \(Allemagne\), Münchener DigitalisierungsZentrum \(MDZ\)](#) ,
Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination [293r°-293v°](#)

Du monde

Toponymes [Tartare \(zone géographique/territoire\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière

modification le 28/04/2023

De Parca.

AT vero Parcas crediderunt antiqui deas esse potentissimas, quoniam omnia quæ nascerentur, vel fierent, sita essent sub harum potestate, quas Iouis & Themidis filias putarunt, quoniam vel singulis animabus Deus pro prioris vitæ meritis corpora & fortunam traderet, ut sentiebant Pythagorici; vel quia singulis pro dignitate diuina sapientia præmia vel pœnas imparet: cuiusce diuisionis cum causam præsci ignoraret, omnia fato vel à Parca gubernari crediderunt: quare sapientiores omnia diuina prouidentia gubernari per ignotas hominibus causas demonstrantes, ea de Parca tradiderunt.

De iudiciis inferorum.

NEQVE vero in hac vita solum, sed etiam post mortem singulos à Deo pro dignitate vel bona vel mala obtinere, atque nihil omnino sine Dei cura perfici, iudices apud inferos post mortem statuerunt, qui singulorum peccata diligentissime iudicarent. neque enim conueniebat ut animæ vel in corpora pro meritis mitterentur, vel post mortem præmia consequerentur, nisi fuissent prius iudicatæ: quare huic iudicio tres præfecti sunt, qui quoniam omnia scelera vel sanabilia erant, vel insanabilia; sanabiles quidem animas in certum locum, donec maculæ contractæ ex humanis sordibus expurgarentur, deduci iubebant. quæ verò inmedicabilia vlcera ex humanarum rerum contagione contraxissent, illæ in profundissimum tartarum deliciebantur. at quæ piè sancteque vixissent per summam innocentiam, quæque ab omni sorde humana procul abesse forent iudicatæ, illæ in loca tum ob fertilitatem rerum omnium, tum ob temperiem cœli perpetuam suauissima deducebantur. His igitur rebus antiqui non horrebantur ad probitatem quoniam si quis dum viuit pœnas suorum scelerum deuitauerit, at certè post mortem supplicium deuitare non poterit.

De Eumenibus.

VERVM ne quis sua flagitia se occultaturum esse speraret, additæ sunt ministræ & tortores his iudicibus acres & formidabiles furix, quæ nonnulli Eriannas appellant: quas conscientix stimulos esse diximus, cum ex his parentibus, quibus traditum est, nati dicantur. Nullus enim grauior est tortor, aut magis infestus testis, quam sit sua cuiusque sententia. atque, ut summam dicam, per hæc significare voluerunt antiqui soli viro bono omnia esse tuta, solamque integritatem & innocentiam homines intrepidus ad omnes fortunæ mutationes perducere. quippe cum vel hæc, vel non valde his dissimilia, de impuris hominibus sint expectanda.

De Tartaro.

ANIMAE igitur sceleratorum multis grauisimisque vitis contaminatæ per hos tortores à iudicibus cognitæ, prædictis furiis in tartarum deducendæ tradebantur; cum is locus esset pœnatû luce omnino carent, multisque plenus perturbationibus, vnde non dabatur amplius reditus. quæ quidem

Eccc præce-

præcepta fabularum, nihil propè dissentiant à veris Christianæ religionis institutis: nisi quod illi sub fabulosis hæc occultarūt, quæ nos habemus aperta & manifesta.

De Hecate.

CVM vellent autem demonstrare omnibus necessario esse moriendum, neque posse quenquam Dei voluntatem effugere, aut ab eo statutum diem præterire, Hecatei Iouis filiam & Aferix sūxerunt esse; quæ credebatur vis esse per astra descendens & occultè agens diuinitus in corpora hæc inferiora, ab his qui Iouem omnia regere putarunt, & omnibus moderari, vnde omnia proficiscerentur. quamuis alii fatorum cuiusque esse ordinem ac vim existimarent, quæ diuinitus in corpora mortalia funderetur; quam, cū nulli esset cognita, Noctis filiam crediderunt.

De Somno.

ENIMVERO ne obliuisceremur Somnum morti esse simillimū, atque omnia quæ dormiunt interire etiam aliquando solere, Somnum Deum esse antiqui tradiderunt Mortis fratrem: atque Somnus ille suavissimus dicitur, qui morti sit perquam similis. non enim solum ad recuperandas vires à Deo hunc datum esse animalibus dixerunt sapientes, sed etiam vt admoneremur quotidie quod mortuorum sumus imagines.

De Proserpina.

AD explicandam vero seminum plantarumque omnium naturam Proserpinæ signenta antiqui introduxerunt; quæ sex menses esset sub terra, & totidem supra terram. Sic enim diffundi virtutem plantarum, sex menses in ramos ob frigus subterraneum significabant, cum ab hyemis frigore superiore & circūstante virtus earundem plantarum intra terram includatur. nam sic natura suas vires omnibus animalibus, naturalibusque corporibus impertit, vt alterne exerceant. quippe cum dies etiam negotiis agendis, nox quietis causa concessa sit.

De Luna.

LUNAE naturam præterea viresque, explicantes illam filiam Hyperionis sive solis dixerunt, quia cum corpus sit diaphanes, tanquam speculum lumen à sole acceptum rursus in terras ad nos transfundit. atque eadem de causa solis soror etiam dicta est. per currum celeritatem motus proprii indicarūt. ad exprimendam naturam, quia semper vel maior vel minor quotidie fieret, variorum colorum vestes illi tribuerunt. ad explicandas vires, hanc eandem marem & feminam dixerunt, quia vt femina, humore præbeat vtilem animalium nutrimento, atque eadem colorem vni sensim infundat, qui plurimum conferat ad incrementum: nam sine hoc ipso calore inutilis eius opera esset omnino putanda, vt autem quantum possit manifestum fiat, argumento sunt ea, quæ pertinent ad partus præquantium animalium; quæ vim
Lunæ